

Solució d'avui 2 de març de 2026 del Wordle El M

Publicat: 2 de març de 2026 | Autor: Carles

Aquí trobaràs les pistes i la **solució d'El Mot del Dia** d'avui (02/03/2026) —el joc diari de paraules catalanes—. Pots llegir les pistes per nivells —de la més general a la gairebé reveladora— o anar directament a la resposta final. També trobaràs el significat complet de la paraula.

Pistes del Wordle El Mot de 02/03/2026

Et donaré **5 pistes** en ordre de menys a més concretes perquè encertis el mot d'avui. Llegeix-les pas a pas i pensa bé abans d'intentar endevinar-lo!

📌 Pista 1 - Categoria General

pensa en un adjectiu o participi que s'usa per indicar que alguna cosa ha arribat al seu final o ja està completa; **imagina que** descrius l'estat d'una tasca quan no queda res per fer.

📌 Pista 2 - On la trobes

La sentiràs servir en converses sobre projectes, llibres, pel·lícules o feina quan vols dir que ja no hi ha res pendent; apareix en frases com "ja està ____".

📌 Pista 3 - Característiques

És una paraula que indica un estat resultant (no una acció futura) i sovint acompanya noms per qualificar-los com a completats; no descriu mida ni quantitat ni durada.

📌 Pista 4 - Ús comú

La funció principal és comunicar que alguna cosa ha conclòs: tasca feta, període acabat, o procés tancat; no s'utilitza per dir que algú és limitat o escàs.

📌 Pista 5 - Pista molt concreta

Si substitueixes el mot per "acabada" o "completa" en una frase, el sentit continua sent el mateix; pensa en l'expressió "ja està ____" per encertarlo.

Solució de El Mot del dia 02/03/2026

👉 Fes clic per veure la solució 👈

La paraula de El Mot d'avui és:

F

I

N

I

T

Què significa "finit"

En català, **finit** significa que alguna cosa té un límit, que no és indefinit o infinit; s'usa per descriure durades, quantitats o processos que arriben a una conclusió o tenen una extensió determinada. En l'ús quotidià apareix en expressions com "temps finit", "recurs finit" o "problema finit", indicant que hi ha una mesura o un final clar.

L'etimologia prové del llatí **finitus**, participi passat de **finire** 'acabar, limitar', relacionat amb **finis** 'llindar, límit'. A banda del sentit literal, també s'usa en contextos matemàtics i filosòfics per oposar-se al concepte d'infinit.

Per exemple: **finit** pot descriure un conjunt amb nombre acabat d'elements; per exemple: **finit** en una frase com "aquesta seqüència és finit".

I ara què? Explica'm com t'ha anat

Tant si **la paraula** t'ha semblat evident com si t'ha costat desenmascarar-la, explica'm als comentaris si la coneixies i quants intents vas necessitar; m'interessa saber si les pistes et van ajudar o si va ser més difícil del que esperaves. Fins al proper desafiament.

